

[Udenrigsministeren.]

danske regering være rede til om ønsket at lade et dansk kontingent indgå i en sådan styrke.

Herefter vender jeg mig til det tredje emne, til problemerne i Indokina.

Ser man tilbage på udviklingen i det år, der er forløbet, siden vi sidst havde en udenrigspolitisk debat her i Folketinget, må man konstatere, at der er sket betydelige forandringer i hele Indokinakonfliktens karakter og struktur. For et år siden stod vi stadig over for en relativt afgrænset konflikt i Sydvietnam, der, om end der var tegn på en vis afdæmpning, stadig var præget af ikke ubetydelig kampaktivitet og af en omfattende amerikansk troppeindsats. I den mellemiggende tid har vi været vidne til territoriale udvidelser af kamphandlingerne, først til Cambodia og nu senest til Laos.

Fra dansk side har vi taget klar afstand fra enhver militær udvidelse af konflikten, og dette er fortsat regeringens standpunkt. Ved indledningen af den sydvietnamesiske og amerikanske invasion i Cambodia i maj sidste år og ved den amerikansk støttede sydvietnamesiske indtrængen i Laos i februar måned i år blev der således fra regeringsside fremsat erklæringer, hvori man ikke mindst over for USA stærkt beklagede denne dybt foruroligende udvikling i Indokina.

Min erklæring af 7. februar vedrørende invasionen i Laos blev overgivet til regeringerne i USA, Sydvietnam, Nordvietnam, Cambodia og Laos. Minister K. Helveg Petersen havde endvidere lejlighed til at gentage disse synspunkter under et besøg i Washington.

De territoriale krigsudvidelser i Cambodia og i Laos har betydet, at krigens gru og rædsler er blevet ført ind over nye sagesløse befolkninger i Indokina med nye store tab af menneskeliv og unævnelige lidelser i sit kølvand.

Med den sydvietnamesiske invasion i Laos er kampen ført ind i et land, der har fælles grænse med Kina, og en kraftig kinesisk reaktion herpå er da heller ikke udeløvet.

De indirekte virkninger af en konfliktudvidelse i Indokina, nemlig den temperaturændring, der uundgåeligt registreres i det internationale klima, først og fremmest i

forholdet mellem USA og Sovjet, må heller ikke undervurderes. Vi befinder os i en forhandlingsfase mellem øst og vest, hvorunder man søger løsninger på en række vitale internationale problemer, og enhver komplikation i den internationale situation, der betyder et tilbageslag for disse forhandlinger, må betragtes med den største alvor og uro.

Sideløbende med de territoriale udvidelser af konflikten har vi imidlertid inden for det sidste år set en mærkbar nedtrapning af kamphandlingerne i Sydvietnam og en fortsat tilbagetrækning af amerikanske tropper. De amerikanske tabstal er halveret i forhold til sidste forår, og kamphandlingerne i Sydvietnam er aftaget betydeligt. USA har inden for de sidste 12 måneder trukket yderligere ca. 150.000 mand ud af Vietnam, således at styrkerne ved udgangen af april er nedbragt til godt 280.000 mand sammenlignet med de henvend 550.000 mand, der var i Vietnam for lidt over to år siden. Præsident Nixon har på en pressekonference den 4. marts tilkendegivet, at man også efter april forventer at opretholde det nuværende tempo i tilbagetrækningen, hvor der gennemsnitlig hjemsendes ca. 12.000 mand pr. måned.

Vi er altså i dag stillet over for en udvikling, der tilsyneladende peger i modstridende retninger. På den ene side de foruroligende territoriale udvidelser af kamphandlingerne ind i Cambodia og Laos, på den anden side en klar og mærkbar nedtrapning af krigen i Sydvietnam ledsaget af betydelige amerikanske troppereduktioner.

Det billede af en relativt inddæmmed, men intensiv konflikt i Sydvietnam, vi i årevis har vænnet os til at betragte, eksisterer således ikke mere.

At foretage en fordeling af ansvaret for udviklingen i det komplicerede militære og politiske billede, Indokina i dag frembyder, lader sig næppe gøre. Konfliktens komplicerede natur fremgår bl. a. af den laotiske regerings erklæring, der betegner den sydvietnamesiske invasion i Laos som en — om end beklagelig — konsekvens af de fortsatte nordvietnamesiske krænkelser af Laos.

Canadas erklæring vedrørende de håbløse arbejdsvilkår for de internationale kontrolkommissioner i Indokina på grund af den holdning, som de to andre medlemmer, Po-